

Nr 157.

Av herr **Olsson** i Mellerud **m. fl.**, om understöd åt skolföreståndaren *J. Henriksson* för odling av medicinalväxter *m. m.*

I enlighet med ett yttrande av statens organisationsnämnd anser sig statsrådet och chefen för socialdepartementet icke i årets budget kunna förorda upptagande av anslag till en av skolföreståndare *J. Henriksson* i Dals-Rostock bedriven verksamhet i medicinalväxtodlingens tjänst och anför statsrådet som ytterligare skäl för denna sin avvisande ställning det statsfinansiella läget.

Utan att vilja i allmänhet förringa detta i och för sig ganska plausibla skäl, vilket under en depressionsperiod som den närvarande måste tillmätas en ganska vidsträckt betydelse, förmäna dock undertecknade, att man i detta fall gått längre i nedprutningsnitet än som rimligen varit ur såväl ekonomiska som andra synpunkter skäligt. Förklaringen torde måhända till någon del ligga i det förhållandet, att dylika små anslagsökare ej förmå åstadkomma några större kraftyttringar emot indragna anslag.

Det är för övrigt inte första gången, som den energiske förespråkaren för tillvaratagande och odlande av medicinalväxter förre skolföreståndare *Henriksson* för sitt lilla anslag drabbas av statens Geddesyxa. Efter att ha åtnjutit förmånen av statens stöd för sin verksamhet i tio år indrogs det samma år 1923 och dröjde det ända till budgetåret 1930/1931 innan anslaget åter upptogs i utgiftsstaten — för övrigt nedprutat med en tredjedel av det tidigare utgående beloppet.

Ända sedan 1885 — alltså i 47 år — har herr *Henriksson* med en aldrig slappnande energi gått in för denna gren av sin verksamhet, åt vilken han för övrigt under senare tid ägnat hela sin tid. Uppgiften har varit tvåfaldig, dels att minska behovet av importerade medicinalväxter och läkemedel och dels ge möjlighet för landsbygdens fattigfolk — barn såväl som vuxna — att genom tillvaratagande av medicinalväxter eller anläggande av odlingar för desamma bereda sig en välbehövlig om ock mindre anspråksfull biförtjänst.

Båda dessa uppgifter synas oss f. n. vara av så stor betydelse, att man inte bort genom strykande av *hela* anslaget äventyra denna verksamhet. Det synes oss motionärer välbefogat, att om man ansett sig ofrånkomligt tvingad till nedskärningar, man låtit någon del av anslaget ifråga kvarstå och sålunda givit möjlighet för herr *Henriksson* att kunna under ett eller annat dåligt år åtminstone hålla verksamheten vid liv tills bättre tider inträda.

Med hänsyn till att riksdagen så nyss haft tillfälle att pröva halten utav

den angivna verksamheten och förvissa sig om, att den åldrige mannens livsverk är ur sakliga synpunkter väl värt att uppmuntras och stödjas och då intyg styrkande detta förhållande närslutits tidigare framställningar, anse motionärerna det nu knappast påkallat att genom bifogande av ovannämnda intyg återigen styrka vederhäftigheten i sagda verksamhet helst som densamma under den tid den erhållit statsanslag stått under medicinalstyrelsens kontroll.

Vi tillåta oss sålunda att med hänvisning till vad ovan anförts och med tillämpning av hittills gällande föreskrifter för verksamhetens bedrivande hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till understöd åt förre skolföreståndare J. Henriksson för odling av medicinalväxter m. m. för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra anslag av 1,000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1932.

C. P. Olsson.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.

A. Danielsson.
